

Rada UE przyjęła ostatecznie zmiany w dyrektywie o delegowaniu pracowników

21 czerwca 2018 roku Rada Unii Europejskiej przyjęła rewizję dyrektywy dotyczącej delegowania pracowników. Przyjęta dyrektywa ma na celu zapewnienie uczciwych płac i równych warunków dla delegowania przedsiębiorstw lokalnych w kraju przyjmującym, przy jednoczesnym zachowaniu zasady swobodnego przepływu usług. Rada Unii postanowiła jednak, że do czasu przyjęcia Pakietu mobilności z dyrektywy zostanie tymczasowo wyłączona branża transportowa.

Do czasu wejścia w życie Pakietu mobilności, zmiany nie obejmą transportu, który będzie podlegał regulacjom „starej” dyrektywy.

Na rozstrzygnięcie najważniejszych kwestii dla polskiej branży transportowej będziemy musieli jeszcze poczekać. Sytuacja wskazuje jednak, że wzrost kosztów pracy wydaje się nieunikniony. Wciąż nie wiemy, czy Pakiet mobilności wyłączy z przepisów o delegowaniu transport międzynarodowy i tranzyt, co zadecyduje o konkurencyjności polskich przewoźników na rynku europejskim – komentuje Kamil Wolański, ekspert Ogólnopolskiego Centrum Rozliczania Kierowców (OCRK).

Jakie są najważniejsze zmiany w dyrektywie?

Rada Unii Europejskiej uchwaliła obowiązek wypłaty pełnego wynagrodzenia wg ustawodawstwa kraju przyjmującego pracownika delegowanego, w danej grupie zawodowej, zgodnie z zasadą „równej płacy za tę samą pracę w tym samym miejscu”. Do tej pory obowiązywała wyłącznie stawka wynagrodzenia minimalnego wraz ze stawką za nadgodziny. Dodatkowo pracodawcy mają być zobligowani do uwzględnienia wszystkich powszechnie obowiązujących aktów określających płacę, a przede wszystkim układów zbiorowych pracy do obliczania wysokości wynagrodzenia przysługującego pracownikom delegowanym. Czas delegowania również ulegnie zmianie – Rada przyjęła ograniczenie go do 12 miesięcy (z możliwością przedłużenia o 6 miesięcy). Po tym okresie (max. 18 miesięcy) pracownik ma być poddany w pełni prawu państwa przyjmującego, a nie prawu państwa, z którego został wysłany do pracy.

Po podpisaniu przez przewodniczącego Parlamentu Europejskiego i przewodniczącego Rady ww. akt ustawodawczy zostanie opublikowany w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej. Najpóźniej dwa lata po wejściu w życie powinny zacząć obowiązywać w państwach członkowskich ustawy krajowe, przyjęte w ramach transpozycji tej dyrektywy.

Jakie są szczegóły zapisów i postanowień dotyczące transportu?

Dla branży transportowej najważniejszymi zapisami są punkt 15 preambuły oraz artykuł 3 ust. 3. Według punktu 15 preambuły: *Z uwagi na wysoce mobilny charakter pracy w międzynarodowym transporcie drogowym wdrożenie niniejszej dyrektywy w tym sektorze budzi szczególne wątpliwości i trudności prawne, które mają zostać rozwiązane w przepisach szczegółowych dotyczących transportu*

drogowego, w ramach pakietu o mobilności, wzmacniających również zwalczanie oszustw i nadużyć.”
Artykuł 3 ust. 3 głosi natomiast: *Niniejsza dyrektywa ma zastosowanie do sektora transportu drogowego od daty rozpoczęcia stosowania aktu ustawodawczego zmieniającego dyrektywę 2006/22/WE w odniesieniu do wymogów dotyczących egzekwowania prawa oraz ustanawiającego szczegółowe zasady w odniesieniu do dyrektywy 96/71/WE i dyrektywy 2014/67/UE dotyczące delegowania kierowców w sektorze transportu drogowego.*

Z pełną treścią przyjętych zapisów zmian w dyrektywie można zapoznać się na stronie Rady Unii Europejskiej. Materiały dostępne są w języku polskim.